

VII Ka 650/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 07 sierpnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie w VII Wydziale Karnym Odwoławczym

w składzie:

Przewodniczący: SSO Małgorzata Tomkiewicz,

Sędziowie SO Zbigniew Paturalski,

SO Piotr Mądry (spr.)

Protokolant: sekr. sąd. Elżbieta Łotowska,

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej Marka Waśniewskiego

po rozpoznaniu w dniu 7 sierpnia 2013 r.

sprawy **K. S. (1)**

oskarżonego o przestępstwo z art. 289 § 2 k.k. i inne

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku VI K 158/13 Sądu Rejonowego w Mrągowie, VI Zamiejscowego Wydziału Karnego w Biskupcu, z dnia 4 kwietnia 2013 r.

o r z e k a

I zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że :

- uchyla o karze łącznej orzeczonej w punkcie IV wyroku;
- łagodzi karę pozbawienia wolności orzeczoną za czyny z pkt. II wyroku do 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności;
- łagodzi karę pozbawienia wolności za czyn z pkt. III wyroku do 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;
- na podstawie art. 85 kk i art. 86 kk w miejsce powyższych kar jednostkowych wymierza oskarżonemu K. S. (1) karę łączną 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności

II w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy,

III zasądza od Skarbu Państwa na rzecz A. K. S. (2) kwotę 420 złotych tytułem opłaty za obronę urzędu wykonywaną w postępowaniu odwoławczym oraz 96,60 zł. tytułem podatku VAT od tej należności.

IV zwalnia oskarżonego z kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

Sygn. akt VII Ka 650/13

UZASADNIENIE

K. S. (1) został oskarżony o to, że:

I. w dniu 4 lipca 2012 roku w miejscowości D., Gm. (...)zabrał w celu krótkotrwałego użycia ciągnik rolniczy marki B., nr rej. (...)w celu jego krótkotrwałego użycia, po czym porzucił go w miejscowości B., g. (...)w stanie uszkodzonym, przy czym łączna wartość uszkodzeń wynosiła 800 zł na szkodę M. C.,

tj. o przestępstwo z art. 289 § 2 kk,

II. w okresie od miesiąca lutego 2012 roku do 4 lipca 2012 roku w miejscowości D., Gm. (...)działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru co najmniej trzykrotnie kierował ciągnikiem rolniczym marki B.nr rej. (...)pomimo prawomocnie orzeczonego wyrokiem Sądu Rejonowego w Biskupcu, sygn. akt II K 225/07 zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych,

tj. o przestępstwo z art. 244 kk w zw. z art. 12 kk,

III. w dniu 4 lipca 2012 roku w miejscowości D., Gm. (...)kierował ciągnikiem rolniczym marki B., nr rej. (...)znajdując się w stanie nietrzeźwości posiadając co najmniej 0,7 ‰alkoholu we krwi, przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio prawomocnie skazanym za prowadzenie pojazdów mechanicznych w stanie nietrzeźwości i pomimo prawomocnie orzeczonego wyrokiem Sądu Rejonowego w Biskupcu, sygn. akt II K 225/07 zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, a nadto dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności, będąc skazanym za umyślne o przestępstwo podobne,

tj. o przestępstwo z art. 178 a § 4 kk w zw. z art. 64 § 1 kk.

Sąd Rejonowy w Mrągowie VI Zamiejscowy Wydział Karny z/s w Biskupcu wyrokiem z dnia 4 kwietnia 2013 roku , sygn. akt VI K 158/13:

I. ustalając, iż oskarżony dopuścił się popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt II i wyczerpującego dyspozycję art. 244 kk w zw. z art. 12 kk na podstawie art. 17 § 1 pkt 3 kpk postępowanie karne przeciwko niemu umorzył, kosztami postępowania w tym zakresie obciążając Skarb Państwa,

II. oskarżonego uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu w pkt I czynu i za to z mocy art. 289 § 2 kk skazał go i wymierzył mu karę 8 miesięcy pozbawienia wolności,

III. oskarżonego uznał za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt III, z tym ustaleniem, iż oskarżony kierował pojazdem mechanicznym w ruchu lądowym na trasie D. B.tj. popełnienia czynu z art. 178 a § 4 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i za to z mocy art. 178 § 3 kk w zw. z art. 64 § 11 kk skazał go i wymierza mu karę 1 roku pozbawienia wolności,

IV. na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 kk wymierzone oskarżonemu kary pozbawienia wolności połączył i wymierzył karę łączną 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności,

V. na podstawie art. 42 § 2 kk orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat,

VI. zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. K. S. (2) kwotę 540 zł tytułem wynagrodzenia obronę z urzędu, w tym kwotę 180 zł tytułem wynagrodzenia za obronę w postępowaniu przygotowawczym oraz kwotę 124,20 zł tytułem podatku VAT od wynagrodzenia za obronę z urzędu, w tym kwotę 41,40 zł tytułem podatku VAT od wynagrodzenia za obronę w postępowaniu przygotowawczym,

VII. na podstawie art., 624 § 1 kpk zwolnił oskarżonego od kosztów sądowych.

Apelację od powyższego wyroku złożył obrońca oskarżonego, zaskarżając wyrok w całości na korzyść oskarżonego. Zapadłemu orzeczeniu zarzucił rażąco niewspółmierność kary poprzez wymierzenie oskarżonemu za czyn z art. 289§

2 kk kary 8 miesięcy pozbawienia wolności za s za czyn z art. 178 a § 4 kk w zw. z art. 64 § 1 kk kary 1 roku pozbawienia wolności i co za tym idzie kary łącznej w wymiarze 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności poprzez:

- pominięcie, tego, że kary wymierzone są nieadekwatne do stopnia winy i stopnia społecznej szkodliwości czynu przypisanego oskarżonemu w szczególności, jeżeli weźmie się pod uwagę okoliczności łagodzące tj. przyznanie się oskarżonemu w całości do popełniania zarzuconych mu czynów, jego wyraźną skruchę i przeproszenie osób pokrzywdzonych oraz naprawienie wyrządzonej im szkody w całości,

- orzeczenie powyższej kary pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania, pomimo istnienia przesłanek z art. 69 § 1 kk albowiem w realiach sprawy biorąc pod uwagę postawę K. S. (1), jego właściwości i warunki osobiste, dotychczasowy sposób życia, przyznanie się do winy oraz zachowanie się po popełnieniu przestępstwa poprzez aktywne uczestnictwo w zajęciach psychoterapeuty uzależnień w Ośrodku (...)w B.(1), potwierdza, iż nie istnieje obecnie ryzyko powrotu wymienionego do popełnienia przestępstw ani też konieczność temu zapobieżenia.

Podnosząc powyższe zarzuty obrońca wniósł o zmianę wyroku Sądu I instancji poprzez złagodzenie wymierzonych kar jednostkowych i kary łącznej oraz poprzez warunkowe zawieszenie wykonania kary łącznej na stosowny okres próby. Ponadto wniósł o dopuszczenie dowodu z dokumentu w postaci Zaświadczenia Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w B. na okoliczność tego, że oskarżony K. S. (1) podjął terapię antyalkoholową i uczęszcza do psychoterapeuty uzależnień w tamtejszym Ośrodku (...).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja obrońcy oskarżonego zasługuje na częściowe uwzględnienie.

Nie jest bowiem pozbawiony racji zarzut skarżącego rażącej niewspółmierności orzeczonych kar jednostkowych i co za tym idzie kary łącznej w kontekście ich surowości.

Stwierdzić należy, że orzeczona przez Sąd I instancji kara 8 miesięcy pozbawienia wolności za czyny wypełniające znamiona przestępstw z art. 289 § 2 k kk oraz kara 1 roku pozbawienia wolności za czyn z art. 178a§ 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, co prawda mieści się w granicach ustawowego zagrożenia, nie uwzględnia jednak w sposób właściwy, zarówno okoliczności popełnienia przestępstwa, jak i zachowania oskarżonego po jego popełnieniu. Zauważyć również wypada, że oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, wyraził skruchę, a także przeprosił pokrzywdzonych, a nadto naprawił wyrządzone im szkody w całości. Okoliczności te wskazują, że K. S. (1) poddał swoje zachowanie krytycznej refleksji i zrozumiał jego naganność.

Z drugiej strony fakt uprzedniej wielokrotnej karalności K. S. (1) oraz przede wszystkim popełnienie czynu z pkt III wyroku w warunkach art. 64 § 1 kk stoi na przeszkodzie złagodzeniu kary w kierunku postulowanym przez obrońcę oskarżonego w motywach apelacji, a mianowicie w sposób pozwalający na zastosowanie instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności. Wprawdzie dla zastosowania warunkowego zawieszenia wykonania kary uprzednia karalność oskarżonego nie stanowi automatycznej przeszkody, ale każdorazowo musi być brana pod uwagę przy ocenie czy orzeczenie kary z warunkowym zawieszeniem jej wykonania wystarczy dla osiągnięcia wobec niego celów kary. Powyższe okoliczności prowadzą, w ocenie Sądu Okręgowego, do wniosku, że nie spełnione zostały przesłanki z art. 69 kk. Zwłaszcza gdy uwzględni się to, że sprawca był już czterokrotnie skazywany, w tym dwoma wyrokami za czyny z art. 178a § 1 i 2 k.k., a jednym wyrokiem został skazany za dwa czyny z art. 289 § 1 i 2 k.k.. Są to więc przestępstwa podobne do tych za które go skazano w niniejszej sprawie. Ponadto ostatni wspomniany wyrok został wydany w dniu 09. 02.2012 r. zaś wykonanie kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszono mu tytułem próby na okres 4 lat. Dopuścił się więc przedmiotowych czynów w okresie próby, co jednoznacznie wskazuje na to, że lekceważy on porządek prawny i nie wykorzystał danej mu szansy.

O ile zatem przy wymiarze kary Sąd winien kierować się stopniem winy oskarżonego i stopniem społecznej szkodliwości czynu o tyle przy warunkowym zawieszeniu jej wykonania winien kierować się względami szczególnie-
prewencyjnymi. Zatem powoływanie się przez skarżącego na okoliczności wymienione w art. 53 § 1 k.k., nie może

powodować zastosowania warunkowego zawieszenia wykonania kary. Fakt uprzedniego skazania oskarżonego w nieodległej perspektywie czasowej wskazuje, że oskarżony całkowicie zignorował rozstrzygnięcie Sądu, a orzeczona kara wymierzona z warunkowym zawieszeniem jej wykonania nie wywołała w wymienionym refleksji nad swoim zachowaniem.

Biorąc powyższe pod uwagę, okoliczności niniejszej sprawy nie pozwalają nawet wobec posiadanej informacji o podjęciu przez oskarżonego leczenia odwykowego, na nabranie przekonania, że oskarżony nie powróci do przestępstwa, a wykonanie wymierzonej kary nie będzie konieczne dla wdrożenia go do przestrzeganego porządku prawnego.

Wobec powyższego, uwzględniając całokształt rozstrzygnięcia Sądu I instancji, w ocenie Sądu Okręgowego kara 7 miesięcy pozbawienia wolności za czyn z pkt II wyroku oraz kara 8 miesięcy pozbawienia wolności za czyn z pkt III wyroku, oraz kara łączna w rozmiarze 8 miesięcy pozbawienia wolności stanowić będzie dla oskarżonego wystarczająca dolegliwość, a także będzie uwzględniała wszystkie dyrektywy z art. 53 k.k.

W tej sytuacji Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok i złagodził orzeczone wobec oskarżonego kary jednostkowe pozbawienia wolności. Z uwagi na treść wskazanego orzeczenia należało również uchylić rozstrzygnięcie zawarte w pkt IV o karze łącznej pozbawienia wolności i na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. orzec karę łączną 8 miesięcy pozbawienia wolności uwzględniając bliski związek przedmiotowy i podmiotowy popełnionych przez oskarżonego przestępstw.

Sąd Okręgowy w pozostałym zakresie wyrok jako słuszny utrzymał w mocy. (art. 437 § 1 i 2 k.p.k.).

Na marginesie wskazać także należy, iż uwadze Sądu Rejonowego umknął błędny opis czynu wskazanego w pkt II aktu oskarżenia, w postaci przypisania oskarżonemu popełnienia przestępstwa polegającego na trzykrotnym kierowaniu ciągnikiem rolniczym pomimo prawomocnie orzeczonego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych. Jak wynika bowiem z akt sprawy, a także z uzasadnienia Sądu Rejonowego i przyjętych przez niego ustaleń faktycznych oskarżony dwukrotnie jechał po drodze gruntowej prowadzącej bezpośrednio do gospodarstwa.

Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem sądów apelacyjnych oraz Sądu Najwyższego ruchem lądowym jest nie tylko ruch na drogach publicznych i w strefach zamieszkania, ale także ruch w miejscach dostępnych dla powszechnego użytku (por. m.in. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 11 października 2000 r., sygn. IV KKN 250/00, Prok. i Pr. 2001, oraz z dnia 5 maja 2009 r., sygn. IV KK 432/08). Do miejsc takich zalicza się drogi wewnętrzne, wymienione w art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych - Dz. U. z 2007 r., Nr 19, poz. 115 ze zm. Nie zalicza się do nich natomiast miejsc, w których dopuszczone jest do ruchu tylko wąskie grono osób, np. drogi dojazdowe czy polne. Natomiast grunt rolny, podobnie jak podwórko przydomowe, nie może być uznany za miejsce, gdzie odbywa się ruch lądowy pojazdów, a zatem nie korzysta z ochrony art. 178a § 1 k.k. (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 2 marca 2012 r., V KK 358/11). Wprawdzie na gruncie rolnym używa się pojazdów mechanicznych lub konnych służących do prac polowych, jednak ruch tymi pojazdami odbywa się sporadycznie i obejmuje tylko wąskie grono użytkowników, co prowadzi do wniosku, że miejsce to nie jest ogólnie dostępne dla ruchu pojazdów.

Wobec braku zaskarżenia tej części wyroku powyższe rozważania mając jedynie czysto teoretyczny i informacyjny charakter.

O wynagrodzeniu za obronę oskarżonego wykonaną z urzędu w postępowaniu odwoławczym, orzeczono na podstawie art. 29 ust 1 ustawy z dnia 26 maja 1982r.- Prawo o adwokaturze (Dz. U. nr 16, poz.124 z późn. zm.)

Sąd Okręgowy z uwagi na sytuację materialną sprawcy uznał za słuszne zwolnić go od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

Z przytoczonych wyżej względów orzeczona jak wyżej.